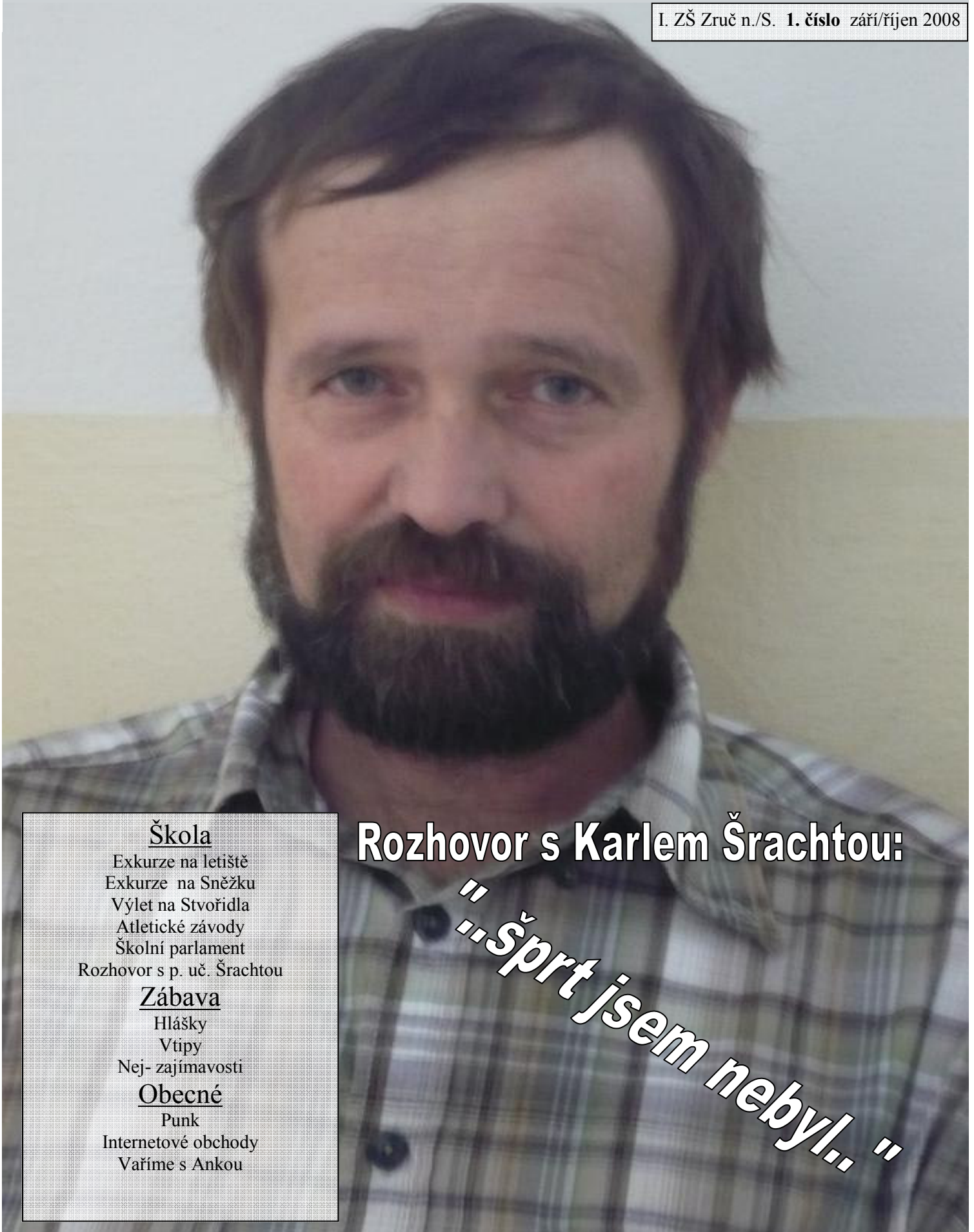

Z ~~Š~~ Školaček

I. ZŠ Zruč n./S. 1. číslo září/říjen 2008

Škola

Exkurze na letiště
Exkurze na Sněžku
Výlet na Stvořidla
Atletické závody
Školní parlament
Rozhovor s p. uč. Šrachtou

Zábava

Hlášky
Vtipy
Nej- zajímavosti

Obecné

Punk
Internetové obchody
Vaříme s Ankou

Rozhovor s Karlem Šrachtou:

"Šprt jsem nebyl.."

Úvodem

Milí čtenáři,
tak se tu po dlouhé době ukázal náš školní magazín. Od posledního čísla se toho hodně změnilo - jak ve složení naší redakční rady, tak i v našem městě, škole... Po dvou měsících tepla, slunce a zábavy nám přibýly zase každodenní školní povinnosti, ze kterých jsme všichni tak nadšeni. :-) Myslím si ale, že i mezi tím návalem všech starostí máte alespoň chvíli na to, abyste si odpočinuli. Docela mě překvapilo, kolik lidí se přihlásilo o to, aby se mohli stát redaktorem školního časopisu, ale čím více, tím lépe, ne? Doufám, že se nám podaří dostat časopis na takovou úroveň, která se bude zamlouvat jak učitelům, tak i pubertákům, i když zrovna tyto dvě kategorie nejdou moc dohromady. Pevně v to věříme.
Tak životu zdar a žurnalistice zvlášť...

Jožina Růžičková

Rozhovor s panem učitelem Šrachtou

S novým školním rokem přichází i noví učitelé. Obětí našeho školního „bulváru“ se pro tentokrát stal pan učitel Karel Šracha. V rychlosti jsme ho o školní přestávce vyzpovídaly, tak se mrkněte, jak to dopadlo....

Co vás vedlo jít k nám na školu učit?

Učím 17 let a baví mě to.

Jak se vám líbí na naší škole?

Líbí se mi např. technické vybavení školy a nelíbí se mi chování některých žáků z 8.B, na ostatní hodnocení je ještě příliš brzo.

Jak byste srovnal naši školu se školou, na které jste učil před tím, než jste začal učit zde?

Srovnání těžké. Chování žáků je značně horší než na středním odborném učilišti obuvnickém.

Co vás přivedlo k přírodopisu, chemii a počítačům?

Chemie a počítače jsou moje koníčky, přírodopis je moje aprobace.

Měl jste nebo máte nějakou sbírku jako Mgr. Fišer?

Ano, většinou zkameněliny, které jsem rozdál.

Kde jste byl nejdále mimo ČR?

V Černé Hoře.

Umíte nějaký jazyk kromě češtiny?

Čtyři roky se učím angličtinu a ještě umím slovenštinu.

Jaké známky jste měl na základní škole?

Vyznamenání.

Takže jste byl takovej šprt, nebo vám to šlo samo?

Šprt jsem nebyl, spíše jsem zlobil.

Jaké předměty vás ve škole nejvíce bavily a které nejméně?

Nejvíce mě bavila výtvarná výchova a tělocvik, nejméně zpěv.

A co ostatní předměty?

Ty mi nevadily.

Jak jste vycházel vy v našich letech s učiteli na ZŠ?

Na to se můžete zeptat p.uč. Filipové, která mě učila.

Hned po tomto rozhovoru jsme si paní učitelku Filipovou odchytily a zjistili odpověď na předchozí otázku.

Přírodopisu se věnoval, dělal mi dokonce pomůcky, např. sopku, která slouží naší škole dodnes. Nebyl výrazný zlobič.

A naše poslední otázka. Čím jste si přál být, když jste byl malý?

Původně vojákem, udělal jsem dokonce zkoušky na vojenské gymnázium.

Kristýna Viktorová, Lucie Kafková, Iveta Linhartová

Exkurze na letiště do Čáslavi

Dne **18. 9.** se ráno v 7:45 sešly všechny tři devítky na autobusové zastávce „U Studničků“. Nejdřív jsme si nakoupili svačiny a pak jen čekali na naše autobusy.

Na letišti se nás ujala jedna z pracovníků a dovedla nás do velké šedé budovy, kde jsme prošli chodbou do místnosti plné televizorů, kamer a počítačů. Dominantou byl velký letadlový simulátor a dvě zajímavé židle - jejich hodnota se pohybovala v řádech desetitisíců. Byly to židle, které měly na opěradlech mnoho takových barevných „čudlíků“ jako v letadle. Jeden z pánů nám ukazoval let v simulátoru a druhý nám vyprávěl mnoho zajímavostí o letadlech a zodpovídal nám naše dotazy. Na konci „letu“ simulátorem (připadali jsme si jako v opravdovém letadle a ne jednomu z nás bylo špatně) si mohl, kdo chtěl, taky „zalétat“. Zkusila to Kristýna Bobková a Petr Kralovanský, který dokonce vybombardoval naši školu.

Potom nás autobusem převezli do budovy, kde se opravovala letadla. Tam jsme se podívali dovnitř letadel, respektive do kabin, a také na různé díly a motory letadel. Až na konci této části prohlídky byl Gripen, na který jsme všichni dlouho čekali. Někdo byl nadšený, někdo zklamaný.

Pak nás autobus převezl do „hasičárny“, která byla také přímo na letišti, i když úplně na opačné straně. Z toho měli asi největší radost kluci, protože se mohli dostatečně „vyřádit“. Hasiči se nám naplno věnovali, dokonce nám vypůjčili helmu a kabát, který jsme si mezi sebou půjčovali. Vlezli jsme si do hasičského auta a vyfotili jsme si, co jsme chtěli. Nakonec jsme se s hasiči rozloučili a jeli se podívat do města.

Přijeli jsme něco málo po druhé hodině opět na zastávku, odkud jsme se rozešli do svých domovů zcela vyčerpání z exkurze.

Anka Navrátilová a Lucka Kafková

Exkurze na Sněžku

Na úterý **23. září** se všichni žáci 8. ročníku velmi těšili. Ráno jsme měli sraz na autobusové zastávce Na Pohoří. Celi rozespálí, ještě před tím, než kohouti zakokrhali, jsme se sešli v hojném počtu i s p. uč. Cudlínovou, Krčmářem a Starým.

Poté co jsme se za vydatného halasu naskládali do autobusu, dostali jsme do předem vytvořených skupin papíry s otázkami a úkoly, které jsme během celého dne snaživě vyplňovali. Ze Zruče jsme vyjeli kolem šesté hodiny ranní. O tři hodiny později jsme v malém městečku Pec pod Sněžkou zanechali osamoceny autobus a vyrazili směrem k lanové dráze. Ta vedla, jak mnohé překvapilo, jen do poloviny trasy.

Po výstupu z lanovky jsme dostali instrukce a každý svým krokem začal postupovat k vrcholu Sněžky. Zprvu jsme se báli, že bude špatné počasí, ale nakonec nám štěstí přálo a my se těšili z čistého ovzduší a krásných panoramat kolem nás. Po cestě jsme potkali i sních, někteří z nás hrátky přírody vyfotografovali a rázovali jsme dál. Po zdolání našeho cíle mnozí padli vyčerpáním na piknikové stolky a začali do sebe ládovat svačiny z domova i ty zakoupené v nedalekém občerstvení. Zde jsme si pak pořídili i pohlednice či turistické známky. Z vrcholu jsme mohli obdivovat nejen území České republiky, ale i sousedního Polska.

Po krátkém pobytu na naší nejvyšší hoře se bohužel citelně ochladilo, padla mlha a my se raději vydali na zpáteční cestu. Ta sice možná nebyla tak náročná, ale třeba mně přišla obtížnější. Spousta lidiček po cestě zakopla a upadla, snad ani nezmiňovat to, že se malá skupinka chtěla vydat do Polska. Ale díky bystrému oku a hbitému zákroku pana učitele Starého se rychle vyškřábala zpátky a my mohli opět pokračovat v sestupu. Jiný karambol už se naštěstí neudál. Vyšlapaná cesta vedla přes hory a doly kolem potůčku nejpřitažlivějším chráněným územím českých hor až k parkovišti a autobusu.

I když ranní vstávání, úmorná cesta a těžký výstup nebyly žádný med, užili jsme si spousty zábavy a určitě budeme na tuhle exkurzi nad fotografiemi rádi vzpomínat.

Zuzana Lejnarová, Kristýna Viktorová

Výlet na Stvořidla

Dne **3. 9.** jsme (7. ročník) jeli s p. učitelkami J. Vodehnalovou, M. Křížovou a M. Tomanovou na výlet na Stvořidla. V 7:13 hod. jsme odjízďeli vlakem do Smrčné. Tam jsme vystoupili a šli asi 2,5 km lesem. Po cestě udělala paní učitelka Křížová pár fotografií. Na Stvořidlech jsme udělali cílovou fotografii po třídách a pak byl rozchod. Mohli jsme jít do místního bufetu anebo na řeku. Měli jsme sraz u mostu, tam jsme se spočítali, šli na zastávku a počkali, až přijede vlak. Nasedli jsme do něj a jeli domů. Na nádraží byl konec výletu, tam jsme se rozešli.

Soňa Šramotová

Atletické závody

Ve čtvrtek **28. 9. 2008** jsme se vydali já, Monča Červená, Alča Jelínková, Bára Krausová a Denča Dubinová za holky na okresní atletický čtyřboj v Čáslavi. Za kluky pak Michal Bounla, Jakub Rambousek, Jakub Drahokoupil, Matěj Drahokoupil a Robert Maštališ.

Všichni jsme se v 5:45 ráno sešli na vlakovém nádraží ve „staré“ Zruči, kde už na nás netrpělivě čekala paní učitelka Tomanová. Koupila nám jízdenky a v 6:02 jsme už seděli ve vlaku a štrádovali si to do našeho okresního města. Tam jsme vystoupili z vlaku celí rozespálí a zmrzlí a byli jsme rádi, že jsme si sedli do vytápěné čekárny, kde jsme probírali, co nás čeká na závodech. Asi po půl hodině nám jel „kupéčkový“ vlak, který nás dopravil na místo dění. Spolu s námi ještě nastoupili účastníci ze základních škol Kutné Hory. Ve vlaku nás bylo opravdu pozeňnaně a někteří spolucestující, kteří k nám nepatřili, na nás koukali nedůvěřivě a se zlostí...

Cesta netrvala ani čtvrt hodiny a už nás zase paní učitelka popoháněla ven z vlaku. Prošli jsme centrem města až ke stadionu, kde nás bylo víc než dost :-). Všichni jsme se převlékli na venkovních tribunách, což nás ještě víc rozčílilo, protože se stahovala mračna, byla zima a vypadalo to, jako by mělo každou chvíli začít „lejt jako z konve“. A taky že jo!!! Jakmile jsme začali závodit, zhoršilo se počasí tak, že si každý ze závodníků v tu chvíli přál být někde v teple u kamen. Ale co naplat!

První disciplína děvčat byla sprint a chlapců skok daleký nebo skok vysoký, druhá pak u děvčat vrh koulí nebo hod kriketovým míčkem a u chlapců sprint, do třetice pak u chlapců hod kriketovým míčkem, vrh koulí a u děvčat skok vysoký a daleký. Co ale teprve mělo přijít, byl vytrvalostní běh, při kterém se zkazilo počasí natolik, že jsme chtěli dělat protestní akce :-). Nakonec jsme ho, i když promočení až na kost, všichni ve zdraví přežili, jak kluci tak holky.

Když závod skončil, převlékli jsme se do suchého, sbalili si věci a pádili s paní učitelkou do města, protože jsme měli ještě asi hodinu a půl čas. Dostali jsme rozchod. Tak jsme si já s Mončou a Denčou šly sednout do místní restaurace na jídlo a něco k zahřátí (myslím tím samozřejmě čaj) :-). Asi po hodině jsme se unavení dovláčeli před úřad, kde jsme měli sraz.

Společně jsme se potom vydali na nádraží, kde jsme čekali na vlak, který by nás dopravil do Kutné Hory. Když přijel, tak jsme se jako splašení nahnali dovnitř a po chvíli zase ven, protože se před námi objevila krásná a starobylá Kutná Hora. Po asi půlhodinovém čekání na místním nádraží, kde si nás zvědavě prohlížela partička cizinců, konečně přijel náš motoráček směr Zruč. Nastoupili jsme do vagonu a v tu chvíli jako by z nás všechna únava spadla. Vlak drkotal a my se za veselého járotu řítily k našemu „big city“ Zruč.

A je to tu, ve zdraví jsme se všichni vrátili a byli rádi, že jsme doma. I přes špatné počasí jsme byli stateční a určitě tento den stál za to! A proto sportu zdar!

Jožina Růžičková ♥♥

Hlášky z naší školy

Snažili jsme se, aby společně s novým jménem dostal náš školní časopis i nové rubriky. Jednou z nich je i tato. Neboť je rubrika nová, nemáme zatím moc hlášek, které bychom mohli zveřejnit. Proto vás žádáme, abyste nám svoje příspěvky zasílali na tento mail : kikuviktorova@centrum.cz

Zatím vám sem hodím ty nejjjjjjjj hlášky z filmu Slunce, seno ...

- Škopková : „Opatrně na to mačkej, aby se to nerozbilo. Umyl sis ruce?“
Škopek : „Prosím tě, dej mi pokoj furt už taky. No prosím - teď se mi to ztratilo.“
Škopková : „Já sem ti říkala, abyste ho k tomu nepouštěli, aby se to nerozbilo.“
Dítě : „Náhodou je to lehký, ve škole na tom hrajeme bezva hry.“
Škopková : „S takhle drahým strojem hrát hry? Ne aby tě to napadlo, to by sem ti musela pazour urazit.“
Blažena : „Jé hele, teď je tam nějaký okýnko.“
Venca : „Mno to vidím taky, okýnko, ale co s ním.“
Dítě : „To tam máš napsaný, zmáčkni return a jed' dál.“
Škopková : „Já sem říkala, že to bude vysílat německy. Nevíš, jak se řekne králík německy?“
Škopek : Zakroučí hlavou.
Škopková : „Počkej.“
Dítě : "Tak a máš to, teď na tom můžeš psát jako na stroji. Tati, máš tam chybu."
Škopek : "Kde?"
Škopková : "Ježiši Kriste, samice s tvrdým ý!"
Škopek : "A ne snad, to zkus napsat s měkkým, uvidíš, to je ještě blbější, samíc, 5 samíc, eh."
Škopková : "Si řeknu vybraný slova po M ne, myslivec myslí, že mydlář mydlí myš mejdlem, hlemýžď se smýká po mýtině, odemykati, zamykati, máš tam někde samici?"
Škopek : "Tady!" Ukáže na monitor.
Škopková : "Viděl si někdy samici s tvrdým?"
Škopková : "Ježišikriste, Bavorov s malým B, blbe di od toho!"

Kristýna Viktorová

Vtipy

Paní učitelka se ptá dětí: „Kdo mi řekne nějaké zvířátko na Š?“ Přihlásí se Pepíček a řekne: „Šnek!“ „Dobře, Pepíčku. Kdo mi řekne zvířátko na D?“ Opět Pepíček: „Dva šneci!“ Paní učitelka jen mávne rukou a ptá se: „Kdo mi řekne nějaké zvířátko na Ž?“ Pepíček vykřikne: „Že by to byl zase šnek?!“

Tatínek zkouší svého syna: „Když ti dá dědeček 5 korun, já taky 5 korun a pak si koupíš lízátko za 2 koruny, kolik budeš mít korun?“ Syn chvíli přemýšlí a pak řekne: „Budu mít 3 koruny.“ „Opravdu? A jak jsi to zjistil?“ „Protože ty bys mi těch 5 korun nedal.“

Čech je v Anglii a rozbolí ho zuby. Jde k zubaři, ukáže na stoličku a řekne: „Tu.“ A zubař mu vytrhne dva zuby. Chlap jde rozčilený z ordinace a na ulici potká kamaráda. „Tady jsou ti doktoři sadisti,“ stěžuje si, „vyrval mi dva zuby!“ Kamarád na to: „No počkej, ale two znamená anglicky dva.“ Jenže za pár dní chlapík zase rozbolí zub. Tentokrát si říká, že už nesmí udělat stejnou chybu. Posadí se na křeslo a suverénně prohlásí: „Ten.“

1. čínština – 915 mil. lidí
2. angličtina – 354 mil. lidí
3. španělština – 325 mil. lidí
4. hindština – 300 mil. lidí
5. arabština – 272 mil. lidí
6. bengálština – 194 mil. lidí
7. portugalština – 170 mil. lidí
8. ruština – 164 mil. lidí
9. japonština – 125 mil. lidí

Nejrozšířenější jazyky

Nejllepší jedlíci

BANÁNY – Na kalifornské univerzitě v Irvine 7. 12. 1973 snědl dr. Donald L. Alkana za dvě minuty 17 banánů.

CITRONY – 3 celé citrony rozřezané na čtvrtky, včetně kůry a peviček, snědl za 15,3 sekundy Bobby Kempf z Roanoke ve Virginii, USA, 2. 5. 1979.

BURSKÉ OŘÍŠKY – 100 vyloupaných burských oříšků snědl jeden po druhém za 46 sekund Jim Kornitzer v Brightonu, Anglie, 1. 8. 1979.

NALOŽENÉ CIBULKY – 91 naložených cibulek o celkové hmotnosti 850 g snědl za jednu minutu a 8 sekund Pat Donahue 9. 3. 1978 ve Viktorii (Britská Kolumbie, Kanada).

PIZZA – 18. 3. 1988 snědl John Kenmuir v nočním klubu v Confettis ve středoanglickém městě Derby za 32 sekund pizzu o hmotnosti 907 g.

VEJCE – v dubnu 1987 snědl John Kenmuir v živém vysílání skotské televize během 14,42 sekundy 14 vajec.

PÁRKY – Regg Morris snědl 10. 12. 1986 v hostinci Miners Rest v Burntwoodu v Anglii za 64 sekund 30 párků.

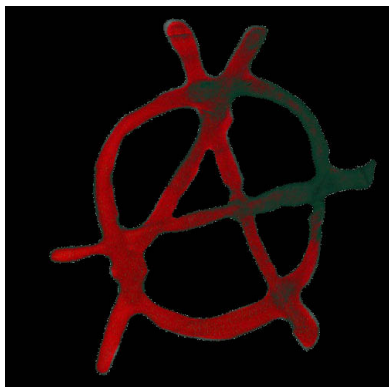
ŠPAGETY – 91,44 m špaget snědl za 12,02 sekundy Peter Dowdeswell v Halesowenu, Anglie.

Z časopisu Flek Lucie Stará

Styl Punk

Punk [pank] je hudební a životní styl. Anglicky toto slovo znamená výtržník. Punk jako hnutí vznikl postupně v druhé polovině sedmdesátých let hlavně v Anglii. Je od počátku silně spjatý s nerasistickými Skinheads. Nemá žádný jednotný ideový směr, nejrozšířenější postoje jsou odpor vůči nacismu, komunismu, rasové diskriminaci, politice, válčení, globalizaci, konvencím či komerci. Mnoho punkáčů má blízko k anarchismu. Také se lze často setkat s tvrzením, že základem punku je provokace. Hnutí je obecně velmi tolerantní k měkkým drogám, hlavně marihuaně.

Hudebně se punk vrátil k počátkům rocku a rock 'n' rollu, tzn. k využívání jednoduché melodie zpravidla o několika akordech a k ostrému, často satirickému, textu. Za první punkovou skupinu jsou považováni Ramones, kteří vznikli v roce 1974 v New Yorku. Největší rozmach punk zaznamenal po roce 1976 v Británii, kde v té době začali hrát např. Sex Pistols, The Clash nebo Adicts. O styl blízký punku se již asi o deset let dříve pokoušeli např. Stooges, Velvet Underground, či Patti Smith.

U nás se punk začíná objevovat až o tři roky později. První skupinou hrající covery zahraničních punkových skupin s českými texty byli v roce 1979 Extempore. Následovalo mnoho dalších - např.: Plexis, Visací zámek, F. P. B., Šanov 1, H. N. F., Zeměžluč, E!E, N. V. Ú. nebo slovenská Zóna A. Tyto skupiny to ovšem neměly vůbec jednoduché, protože punk za komunismu patřil k zakázaným stylům. Větší rozmach punk zaznamenal až po roce 1989, vznikli např.: Totální nasazení, Punk Floyd, Slobodná Európa, The Fialky nebo Malomocnost prázdnoty.

Na punkových koncertech se často tancuje chaotický tanec zvaný pogo.

Hlavním cílem punkáčů bylo od počátku především šokovat ostatní. V počátcích u mnoha punkových skupin proto najdeme svastiky (obrácenou svastiku používali nacisté jako hákový kříž). Později se punk dostal do pozice odpůrců nacismu a hákové kříže zmizely. Malá skupina s tím však nesouhlasila a vznikli tzv. nazi punks.

Častými prvky oblečení jsou roztrhané jeansy, nášivky, placky, spínací špendlíky, stahováký, těžké boty, bunda křivák nebo účes číro.

Tenhle hudební styl se mi fakt líbí... Ne všechno, ale ta muzika... fakt good.

Anka Navrátilová s pomocí internetu.

Nákupy přes internet

riziko nebo běžná rutina?

Někteří lidé dávají přednost klasickým kamenným krámkům, ve kterých si lze daný předmět (oblečení, elektronika apod.) vyzkoušet a případně vyměnit. Ovšem v poslední době velmi vzrostlo procento návštěvníků internetových obchodů. Co je lepší? Abyste si mohli udělat obrázek, o čem je tu řeč, ukázu malý příklad.

Přečpané obchodní domy, upocení a nervózní lidé, to nás pronásleduje snad každý den. Nejhorší období je však o Vánocích. Svátky každoročně přilákají miliony lidí do velkých prodejen, kde se mnohým návštěvníkům zrovna nejlépe nenakupuje. Z toho důvodu každá větší i menší firma začala svůj sortiment nabízet na internetu v tzv. e-shopech. Je to jednoduché – ve vyhledávači si nalezneme požadovanou věc, najdeme příslušný obchod a poté již z pohodlí domova můžeme nakupovat.

Jaké jsou plusy a mínusy kamenných a internetových obchodů?

Kamenné obchody

- + věc si můžeme vyzkoušet, než si ji koupíme
- + lze ji vrátit s nárokem na vrácení peněz
- + neplatíme poštovné ani jiné manipulační poplatky
- musíme být v obchodě přítomni
- platíme hotovostí, popřípadě platební kartou
- zbytečně plýtváme čas obcházením jednotlivých obchodů

Internetové obchody

- + vše lze snadno a rychle objednat z pohodlí domova
- + výrobek nám dovezou až do domu
- + platíme až při převzetí balíčku
- + velké sezónní a jiné slevy
- + do 30 dnů bez udání důvodu můžete zboží vrátit
- častá neznalost dodacích podmínek
- manipulační poplatky
- starosti s případnou výměnou věci (reklamací)
- nelze si vyzkoušet např. oblečení

Myslím, že v počtu plusů mohou internetové obchody konkurovat těm kamenným, ale u obou se potýkáme i s velkým množstvím mínusů, které nám znepříjemňují nakupování.

V této rubrice bych vám ráda představila internetové obchody spolu se srovnáním cen a jiných parametrů ze stejných, ovšem kamenných obchodů. Snad vám alespoň trochu pomůžu s nabytím jistoty v orientaci v moderní technologii.

Zuzana Lejnarová

Vaříme s Ankou těstovinový salát

Přemýšlela jsem, jaký vám mám napsat recept, a po důkladné domluvě s mamkou jsem se rozhodla pro tenhle.

Budeme potřebovat: jeden pytlík nějakých těstovin, jednu malou majonézu nebo bílý jogurt, 30 dkg šunky, sůl, no a podle chuti třeba pórky nebo jinou zeleninu.

Postup: Nejdříve si uvaříme těstoviny, pak nakrájíme ostatní suroviny. Když jsou těstoviny uvařené a vystydlé, nasypeme do nich šunku, zeleninu a vyklopíme majonku nebo jogurt. Vše promícháme a můžeme podávat.

Anka Navrátilová

První zasedání DP

3. říjen 2008
3. říjen 2008

Jsou to již čtyři roky, co funguje, a myslím, že úspěšně, dětský parlament. Letos se opět sešli ve školní knihovně zvolení zástupci tříd druhého až devátého ročníku. Určitě si musíme připomenout i nějaké úspěchy uplynulého roku. Je to např. 1. ročník Miss ZŠ, o jehož organizaci se postarala žákyně 8. ročníku Zuzana Lejnarová. Také spolupráce s kutnohorskou školou byla dobrá. Zdárným příkladem je soutěž DOREMI, kterou uspořádala kutnohorská škola a na které se umístila Veronika Šťastná na 2. místě, a turnaj ve florbalu a vybíjené.

Tento školní rok je něčím netradiční. Zvonek, na který jsme byli zvyklí, už nezvoní. Někdo se s tím zatím nesmířil a někdo již ano. Všechno má své pro a proti. Myslím si, že na 100% **vás mohu ujistit, že známé „Crrrrr“ na naší škole už neuslyšíme.** Nejsme jediná škola, která takzvaně „vypla“ svůj zvonek. Uvažuje se ale o tom, že by **začátek některých hodin oznamovaly melodie.**

Naše první zasedání se uskutečnilo 3. října v 7:00 hod. Naši koordinátoři, Roman Starý a Martina Fialová, nás přivítali. Jelikož bylo málo času, hned jsme začali volit předsedu DP a potom zástupce za I. a II. stupeň. **Předsedkyní** pro tento školní rok **se stala Johana Růžičková.** Zástupcem prvního stupně se stala Lucie Stará a druhého Adéla Vrzáčková. Dále se volil zapisovatel a tím se stal Vojtěch Příhoda. Hned po volbě jsme se šli společně vyfotit. Potom začala diskuze.

Iveta Linhartová nám sdělila zajímavý návrh. Týká se **Missáka školy.** Nevím, jestli je to zrovna zdařilý nápad. Myslím si, že by se mělo pokračovat v Miss, když se to minulý rok tak vydařilo. Další dotazy měl žák 9.B Patrik Černoch. Opět **připomněl nefungující rozhlas v 9. B.** Učitelé na začátku školního roku mnohé z nás překvapili oznámením, že jsou **zakázána sluchátka o přestávkách.** Někdo to vzal normálně a někoho to naštvalo. Pan učitel Roman Starý dal alespoň někomu naději. O poslouchání hudby ve sluchátkách se ještě bude diskutovat s vedením školy.

Dále nám bylo sděleno, že škola dostala **dotace na velké opravy učeben fyziky, přírodopisu a bývalé chemie, ve které by měla být jazyková třída.** S přestavbami učeben by se mělo začít už v měsíci říjnu. Každý rok, stejně tak i letos, se budou konat turnaje v různých sportech. Lukáš Hoskovec přišel s výborným nápadem, aby se uskutečnil **basketbalový turnaj.** Už teď můžu říci, že se něco rýsuje. Pan učitel Krčmář nás o TV informoval, že by měl být nějaký turnaj mezi třídami a vítěz by mohl postoupit do okresního kola.

První zasedání se vydařilo. Návrhů padlo opět hodně. Uvidíme, co se časem podaří dovést do zdárného konce a co ztroskotá hned na začátku.

Vojtěch Příhoda

